

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 257. Jam session in de Elk's Club aan Central Av. in Los Angeles, 6 juli 1947 omdat tenorsaxofonist Dexter Gordon daan aan meedeed, om hem gaat het in deze afleveringen van de NOS Jazzgeschiedenis. Gordon was in 256 samen te horen met Wardell Gray, in het nu volgende stuk "The hunt" is er een chase die zijn weerga niet of nauwelijks kent. Zoals ooit in Kansas City gaan de twee tenoren de competitie aan op muzikale i d e e n, (een heel enkele uitzondering daargelaten), niet op snelheid, wie het hoogst of het hardst kan blazen, de bluf-toer die hoogtij zou vieren bij Jazz at the Philharmonic. Harry Babasin is de bassist en Connie Kay de drummer, de soli gaan in deze volgorde: Hampton Hawes-piano, Howard McGhee-trompet, Sonny Criss-altsaxofoon, Trummy Young-trombone, dan de 23 jaar oude Barney Kessel, gitaar, duidelijk naar de Vox-platen van Charlie Christian uit Minton's 1941 heeft geluisterd. Daarna als hoogtepunt de tenoristen Dexter Gordon, 24 jaar oud, en Wardell Gray, 26 jaar oud. U kunt ze uit elkaar houden, Gordon klinkt helderder, Gray wat wolliger, doffer. Ik vind, en dat is persoonlijk, Gordon ook wat spitzer kwa timing, noem het agressiever. Op naam van producer Ozzie Cadena, (oplichterij dus),: "The hunt".

plaat 1

Jam Session: The Hunt (Ozzie Cadena)
4 - 18:15 - Savoy SJL 2222

"The Hunt", jam session in de Elk's Club in Los Angeles, 6 juli 1947. In volgorde: Hampton Hawes-piano, Howard McGhee-trompet, Sonny Criss-altsaxofoon, Trummy Young-trombone, Barney Kessel-gitaar en de tenorsaxofonisten Dexter Gordon en Wardell Gray. In de ritmesectie Harry Babasin op bas en Connie Kay-drums, waar we pas in 1955 opnieuw van zouden horen bij het Modern Jazz Quartet, hier was hij 20 jaar oud. 4 december deed Ross Russell opnieuw een session met Dexter Gordon voor zijn merk Dial. Red Callender op bas, Roy Porter-drums, de pianist was Jimmy Rowles, in 1918 geboren in Spokane, Washington, en via Ben Webster in de jazzbusiness geïntroduceerd. In 1941 was hij begeleider van Billie Holiday geweest, zijn terrein was tot dan voornamelijk dat van big bands, waarbij Woody Herman en Benny Goodman. Dit is de E (van Edward)-take van "Ghost of a chance".

plaat 2

Dexter Gordon Quartet: Ghost of a chance-E (Young, Crosby, Washington)
B/2-2e - 2:59 - Polydor 582 735

"Ghost of a chance" take E, ^{het}Dexter Gordon Quartet op 4 december 1947 in de C.P. McGregor Studios in Hollywood: de tenorist met Jimmy Rowles-piano, Red Callender-bas, Roy Porter-drums. Zoals A & R man/producer/eigenaar van Dial, Ross Russell, in juni Gordon en Gray bijeen bracht voor "The Chase", zo deed hij dat, bij deze session met Teddy Edwards. 26 februari 1924 geboren in Jackson, Mississippi, waar 13 jaar later Bessie Smith dood zou gaan. ^UMet als Gordon en Gray begon ook Edwards met klarinet, ^Vvia Detroit 1942 en Hank Jones kwam hij in LA terecht, (als ^Aaltsaxofonist), om daar met Roy Milton te werken. ^PPas bij Howard McGhee ging hij tenorsaxofoon spelen. Als opvolger van "The Chase", (met op dezelfde manier eerst Gordon, dan Edwards, ook na de pianosolo van Jimmy Rowles,) nu de C-take van het toen niet uitgebrachte "The duel".

zelfde

Dexter Gordon & Teddy Edwards: The duel-C (Dexter Gordon)
B/4-1e - 7:25 - idem

De tenorsaxofonisten Dexter Gordon en Teddy Edwards in de C-take van "The duel". Opgenomen door Dial Records in Hollywood op 4 december 1947 met Jimmy Rowles-piano, Red Callender-bas, Roy Porter-drums. Volgende keer de toen wel uitgebrachte D-take. Dit was NQS Jazzgeschiedenis 257, Mdr.

NA 130918

33:22

opn 21.11.84

0 0 0 0 0